

Eva Andreas, Tunadalskyrkan, Köping 180128

Andakt Mark 1:40-3:12

Det är intressant att läsa ett längre avsnitt ur Markusevangeliet, och se på hur många sätt Jesus verkade. Det ena var inte det andra likt, och det är så gott att se det, eftersom vi är olika och att han därför kan möta oss också utifrån just de förutsättningar vi har. Men det som är gemensamt är att han ser människan inte det yttre.

Vi har så lätt att låta en människa identifieras av om hon har en diagnos, ex det är hon som är reumatiker, det är han som stammar eller vad det kan vara, istället för att nämna vid namn och se människan.

Häromdagen hade jag möjlighet att vara med på en samling där en pastor som tidigare jobbat på fängelse med de som var dömda för olika sexbrott, berättade om hur viktigt det var att se bortom det yttre, att se människan som finns bakom situationen för att kunna möta dem med respekt och öppenhet.

Jesus såg och mötte den spetälske, han som var utstött av alla på grund av sin sjukdom; han såg den lame mannen som inte kunde göra något själv, men fick hjälp av sina vänner att komma till Jesus, och fick uppleva kanske det största undret av alla, att få sina synder förlåtna och sedan kraft tillbaka i sina ben. Vännerna såg det yttre, Jesus såg behovet som inte vännerna såg, och grep in i hela hans situation.

Han såg Levi, tullindrivaren, hatad av alla sin landsmän för att han var i tjänst hos romarna och med stor sannolikhet skodde sig på dem och hade ett ekonomiskt bra liv. Jesus såg hans inre längtan, och tog honom med i lärjungaskaran, mot alla odds om man frågat de andra lärjungarna, men Jesus såg hans potential och gåvor som inte de andra såg. Och när det blev fest tillsammans med Levis arbetskamrater blev det en annan glädje än den att ha mycket pengar och glädjebudet nådde många. Levi kallades sedan Matteus och blev en av dem som skrev ett evangelium.

Jesus mötte också de många som kom för att få hjälp med sina sjukdomar och andra problem. Allt är inte beskrivet i detalj, men

människorna trängdes runt honom och han hjälpte så många han kunde.

Och kanske hemligheten till att han orkade och kunde var att han ibland drog sig undan för att få vara i bön, eller tillbringa tid med sina lärjungar och hämta styrka i gemenskapen.

Jesus kan möta oss på många sätt. Det vanligaste är kanske genom bibelns ord, där vi kan se hur han verkade då och vi kan spegla vår egen situation och få komma till honom och precis som den sjuke säga jag behöver hjälp, eller få höra som Levi: följ mig. Men han kan också använda oss för att berätta om honom och på så sätt leda människor fram till honom. Vi kan aldrig frälsa någon, men vi kan ge förutsättningarna för ett beslut.

Jesus vill möta dig och mig på nytt och på nytt igen, och gör det med kärlek, ömhet och närhet. Men det är vi som behöver säga ja, jag vill, och vandra tillsammans med honom, och låta gemenskapen med honom fördjupas och ta den tid vi behöver med honom för att växa, för att förundras och glädjas. Och så får vi vara med i lärjungaskaran runt Jesus, var och en med våra utgångspunkter, och be om hjälp att se varandra, att se med Jesus ögon, och hjälpa varandra fram till Jesus.

AMEN